

Soma MBh. 7, 979. — 2) *Gefammer, Geklage*: नृत्तियोषितां क्रौञ्चीना-  
मिव R. Goan. 2, 38, 49. — 3) *Kampf* (eig. *Kampfgeschrei*; vgl. संक्र-  
न्दन 3) MBh. 6, 4232. कौरव<sup>०</sup> 7, 7747.

संक्रन्दन (wie oben) 1) adj. *schreiend, brüllend* gaṇa नन्द्यादि zu P.  
3, 1, 134. RV. 10, 103, 1. 2. AV. 5, 20, 9. युधि MBh. 4, 166. 5, 2253. 7,  
281 (प्रूरः wie an den beiden vorangehenden Stellen zu lesen). — 2) m.  
a) ein N. Indra's AK. 1, 1, 39. H. 171. HalL. 1, 52. — b) N. pr. eines  
Sohnes des Manu Bhautja Hariv. 495. Mārk. P. 100, 32. eines Für-  
sten, Vaters von Vapushmant, 134, 11. 135, 9. — 3) n. *Kampf* (eig.  
*Kampfgeschrei*; vgl. संक्रन्द 3): कुरु<sup>०</sup> MBh. 11, 680.

संक्रम (von क्रम् mit सम्) m. n. Tārk. 3, 5, 13. 1) m. = *क्रमण* Med. m.  
33. *Gang, Lauf*: प्रुम<sup>०</sup> adj. (चक्र) Verz. d. Oxf. H. 11, b, 17 v. u. (statt  
dessen प्रुमविक्रम 49, 35). — 2) m. *Zusammentritt* VS. 15, 9. — 3) m. *das*  
*Übergehen auf* (loc.) Kusum. 15, 14. 16. — 4) m. *der Eintritt der Sonne in*  
*ein neues Sternbild* Jīś. 1, 217 (सूर्य<sup>०</sup>). Varāh. Brh. S. 28, 20. Ganit. Spā-  
shūṭha. 46. Golīdhj. Madhja. 16. Bhāg. P. 4, 12, 48. — 5) m. *das Zusam-*  
*mentreten zweier Wörter im Krama durch Ausfall dazwischenliegender*  
VS. Paṭ. 3, 143, 4, 77. 165. 194. Ind. St. 1, 56, 14. — 6) m. *Brücke, Steg über*  
*ein Wasser*: षडयष्टीनां भेदकः M. 9, 285. MBh. 3, 650. 13, 1635. R.  
Goan. 2, 87, 12. 4, 47, 13. 5, 72, 13. fgg. 6, 39, 37. तपो वै संक्रमो मतः MBh.  
3, 13987. असाधुभ्यो ऽर्धमादाय साधुभ्यो यः प्रयच्छति । अत्मानं संक्रमं (so  
v. a. *Mittelperson*) कृत्वा 12, 4884. सो ऽतिथिः स्वर्गसंक्रमः *Brücke zum*  
*Himmel* Spr. (II) 4362 = Verz. d. Oxf. H. 268, a, 17. am Ende eines  
adj. comp. f. श्या MBh. 7, 3886. 12, 3644. *Steg —, Treppe zu einem Was-*  
*ser*: नदीमार्गेषु च तथा संक्रमानवसादयेत् 2684. Prājacāntīnd. 16, a, 2.  
m. n. = संक्राम = दुर्गसंचर H. 1517 (masc.). Med. — 7) n. *इन्द्रस्य* oder  
*वसिष्ठस्य संक्रमम्* N. eines Sāman Ind. St. 3, 209, a. — 8) *eine best.*  
*hohe Zahl* bei den Buddhisten Mēl. asiat. 4, 638. — 9) m. N. pr. eines  
Wesens im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2539. eines Fürsten der Vidjā-  
dhara und Sohnes des Vasu Kathā. 48, 78. — Vgl. स्वर<sup>०</sup>.

संक्रमण (wie oben) n. 1) *das Eintreten, Eintritt*: ब्रह्मसंक्रमणो Hariv.  
11080. — 2) *das Übergehen in*: स्थान<sup>०</sup> Ḍc. 2, 17, 4. भरताय *das*  
*Hinübergehen zu* Bh. so v. a. *das Übergeführtwerden in sein Geschlecht*  
Hariv. 1729. दाहमेव गृहे संक्रमणं कुरु *fahre hinein in* Pañāt. 48, 16.  
तच्छरीरे संक्रमणमकरेत् 19. Ver. in LA. (III) 21, 13. मुख्यार्थस्यार्थात्तरे  
Sām. D. 101, 13. — 3) *das Eintreten der Sonne in ein neues Sternbild*  
Journ. of the Am. Or. S. 6, 411. सूर्य<sup>०</sup> Weber, Gōt. 36. रवि<sup>०</sup> Gāli in  
der Kālaṇamudī und Devī-P. im Tiruṭit. nach ČKDn. ०काल Schol.  
zu Kāts. Ča. 6, 1, 2. — 4) *das Hinübergehen in eine andere Welt, Heim-*  
*gang* MBh. 16, 124. 130. R. 2, 66 (68 Goan.) in der Unterschr. — 5)  
über die Bed. des Wortes bei den Mathematikern s. Colera. Alg.  
26. 324. — 6) *Mittel zum Hinüberkommen*: सेतुमेव तं संक्रमणं कुरुते  
Čat. Bn. 12, 2, 10, 1. — Vgl. गर्भ<sup>०</sup>, द्वी<sup>०</sup>.

संक्रमद्वादशात् m. *eine best. Form des Dvādaśāha* Kāts. Ča. 24, 7, 13.  
संक्रमीकर (संक्रम + 1. कर) *zur Brücke —, zum Vermittler machen*:  
०कृत्य mit acc. so v. a. *vermitteltst* Daṇa. 87, 7.

संक्रान्ति (von क्रम् mit सम्) f. 1) *das Hinübergehen —, Fahren in* (loc.  
oder im comp. *vorangehend*): नवनारीषु संक्रान्तिस्तासाम् Mārk. P. 64,

89. पयसो गण्डूषसंक्रान्तयः so v. a. *das Verschlucktwerden* Uttara. 49,  
2 (63, 4) = Mālatī. 153, 17. *das Übergehen* (einer Kunst) *auf einen an-*  
*dern, Übertragenwerden* Mālav. 13. क्रिया<sup>०</sup> 18. — 2) *der Eintritt der*  
*Sonne in ein neues Sternbild* (geht im comp. *voran*) Weber, Gōt. 98. fgg.  
Sūbjas. 14, 3. 11. Ganit. Adhimā. 6. Comm. Spāshūṭha. 76. Verz. d.  
Oxf. H. 31, b, 13. 34, b, 39. 41, a, 27. 87, a, 12. 92, a, 14. 285, a, 29. 294, b,  
30. 332, a, 33. 335, a, No. 787. b, No. 788. Verz. d. B. H. No. 1168. 1257.  
Wilson, Sol. Works 1, 266. 2, 139. fg. 164. 170. 395. Pañāt. 119, 1. 2.  
Hit. ed. Johns. 2434. Vgl. रवि<sup>०</sup>. — 3) *defectiv für ०वादिन्* Bez. einer  
buddhistischen Schule Wassiljew 113. 232. fg. 257. 268. Tārk. 271. fg.

संक्राम (wie oben) gaṇa गुडादि zu P. 4, 4, 103. m. n. = संक्रम = दु-  
र्गसंचर AK. 3, 3, 25. H. 1317. — Vgl. संक्रामिक.

संक्रामण (vom caus. von क्रम् mit सम्) n. *das Hinüberbringen, Ver-*  
*setzen* Varāh. Brh. S. 53, 7.

संक्रामयितव्य (wie oben) adj. *hinüberzubringen, zu versetzen in* (acc.):  
स (गर्भः) संक्रामयितव्यस्ते सप्तमे मासि रोहिणीम् Hariv. 3243.

संक्रामिन् (von क्रम् mit सम्) adj. *auf Anders übergehend*: सर्वे संक्रा-  
मिणो रोगा वर्जयित्वा प्रवाचिकाम् Kull. zu M. 3, 7. भूत<sup>०</sup> TS. 7, 1, 4,  
6 etwa zu (andern) *Wesen hinübergeliegend, dieselben durchschreitend*.  
संक्रौड (von क्रौड् mit सम्) m. *Spiel, Scherz*: मरुताम् N. eines Sāman  
Ind. St. 3, 228, b.

संक्रौडन (wie oben) n. *das Spielen, Scherzen*: गोपी<sup>०</sup> Hariv. 16337.

संक्रौश (von क्रुम् mit सम्) 1) m. *Geschrei*: अङ्गिरसाम् N. eines Sā-  
man Ind. St. 3, 201, b. *Geschrei des Unwillens*: जनपिप्यति संक्रौशं रा-  
घवस्य विवासनम् R. 2, 58, 26. = इह परत्र च दुःखम् Comm. in der ed.  
Bomb. — 2) n. a) pl. (n. nach Mandh., sc. अङ्गानि) *diejenigen Körper-*  
*theile* (des Rosses) *welche bei seiner Bewegung einen Ton von sich geben*,  
VS. 25, 2. — b) N. eines Sāman Ind. St. 3, 242, a.

संस्तेद (von स्तिद् mit सम्) m. *Durchnetzung, das Nasswerden, das*  
*Nasssein, Nässe* Varāh. Brh. 25 (23), 13. अम्बु<sup>०</sup> durch Wasser Spr. (II)  
5141. सलिल<sup>०</sup> Hariv. 3001. तैल<sup>०</sup> R. 2, 76, 4 (०संसेक ed. Bomb.). ०भूत  
*eine feuchte Masse bildend* (der Fötus im ersten Monate) Jīś. 3, 75.

संस्तेश (von स्तिष्म mit सम्) m. *Schmerz, Leiden* MBh. 1, 2287. 3, 11789.  
13348. 5, 613. नरकादीश संस्तेशावाप्ति 13, 3272. R. 7, 20, 25. Kām.  
Nitis. 14, 46. Bhāg. P. 1, 5, 40. 2, 9, 9. 3, 7, 14. Dhātup. 9, 54. Vop. 8, 40.  
असंस्तेशेन लोकस्य वृत्तिं लिप्सेत MBh. 3, 13385. — 14, 1286 fehlerhaft  
für संस्तेष, wie die ed. Bomb. liest.

संतप (von 3. ति mit सम्) ni. 1) *das zu Ende Gehen, Vergehen, völlig-*  
*ges Verschwinden, Versteyen, Vernichtung, Untergang*: प्रजानाम् MBh.  
1, 8725. 6, 4948. Spr. (II) 5872. Pañāt. 104, 18. भूतानां मरुताम् Verz.  
d. Oxf. H. 49, b, 17. तपसः MBh. 1, 2237. Nir. 14, 7. 8. अयस्यस्तस्य दुः-  
खस्य सागरस्येव संतपम् R. Goan. 2, 80, 2. लोक्<sup>०</sup> Suçr. 2, 82, 7. प्रीप्ते  
सलिलसंतपः R. 2, 33, 13. Varāh. Brh. S. 32, 14. रसस्य<sup>०</sup> 9, 26. वीर्याम्<sup>०</sup>  
46, 28. Pañāt. 47, 10. वर्ष्म<sup>०</sup> Jīś. 3, 55. शरीर<sup>०</sup> 161. प्राणि<sup>०</sup> Rāśa-Tā.  
4, 322. जन<sup>०</sup> Varāh. Brh. S. 46, 80. देशकुल<sup>०</sup> 52. R. Goan. 2, 68, 55. 6,  
33, 51. Kathā. 22, 42. Hariv. 5600. दानव<sup>०</sup> Bhāg. P. 8, 11, 43. क्षेत्रज्ञ<sup>०</sup>  
MBh. 14, 931. प्रया<sup>०</sup> Spr. (II) 5989. 7411. जीवित<sup>०</sup> Mārk. P. 110, 26.  
सह<sup>०</sup> Sām. D. 197. मासर्तु<sup>०</sup> Mārk. P. 16, 34. सर्ग<sup>०</sup> Verz. d. Oxf. H. 81,